

den beslutning, og nu, hvor jeg er i opposition, er det rigtigt, at der er en vis kontinuitet.

Dermed står vi jo med et Danmark, som overhovedet ikke har nogen selvstændig stemme i det internationale kor.

(Kort bemærkning).

Mogens Lykketoft (S):

Jamen jeg tror, jeg har en fuldstændig fundamentalt anden oplevelse af de her sammenhænge, end hr. Jesper Langballe har, hvad der jo ikke kan overraske. Dette lille land vil ikke ændre verdens gang på egen hånd, derfor har vi en fundamental interesse i at arbejde sammen med de lande, som vi med hensyn til samfundssystem, geografi og interesser står tættest. Og det er efter min opfattelse medlemskredsen i Den Europæiske Union. Derfor er det for mig et overordnet synspunkt, at vi prøver at samstemme vores kurs der.

Så er det i øvrigt en fejlfortolkning, når hr. Jesper Langballe siger, at jeg er lodret uenig i en eventuel ændring, en ophævelse af våbenembargoen. Det er jeg såmænd ikke, for det vil ikke være nogen realitetsændring. Det, jeg bare siger til hr. Jesper Langballe, er: Af hensyn til de mange andre sammenhænge, hvor jeg er helt sikker på at mine synspunkter på denne verdens udvikling vil være bedre varetaget ved en stærkere fælleseuropæisk udenrigspolitik, kunne jeg ikke drømme om at pålægge den danske regering at blokere en fælles tilkendegivelse på det her område.

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

Jeg kan forsikre hr. Mogens Lykketoft, at er der noget, jeg selv finder latterligt, så er det danske politikere, som tror, at de ud fra nogle idealistiske visioner kan ændre verdens gang. Jeg er fuldstændig enig med hr. Mogens Lykketoft i, at det er vi for små til. Men vi er vel egentlig ikke for små til at sige vores mening.

Kl. 16.00

Når man nu finder, at det er en alvorlig trussel for Taiwan, at det i grunden er en forkert beslutning, i hvert fald er den truffet på et forkert tidspunkt, at ophæve våbenembargoen, hvorfor kan vi så ikke, selv om vi kun er et lille land, sige det, i betragtning af at et andet lille land, Taiwan, svæver i livsfare?

(Kort bemærkning).

Mogens Lykketoft (S):

Jeg synes, at hr. Jesper Langballe for meget få minutter siden selv sagde, at i forhold til våbenforsyningen til Kina og risikoen for konflikt i Taiwanstrædet gør denne diskussion og eventuelle konklusioner i Europa formentlig absolut og aldeles ikke nogen som helst forskel.

Men jeg synes måske også, at man kunne føje til, for det er jo en kompliceret og delikat sag mellem Kina og Taiwan, at de folk, som betragter sig som Taiwans bedste venner, måske også kunne bidrage med en rådgivning, der var mere, om jeg så må sige, afspændende, i forhold til den taiwanske præsidents håndtering af relationerne til Kina. Der ved jeg, at Dansk Folkeparti betragter sig selv som Taiwans bedste venner, og det synes jeg i øvrigt ikke at Taiwan er særlig godt tjent med.

(Kort bemærkning).

Rune Lund (EL):

Nu er det jo sådan, at i det her tilfælde vil det kræve enstemmighed at ophæve våbenembargoen, og derfor har Danmark jo faktisk muligheden for at nedlægge veto mod, at den våbenembargo bliver ophævet. Det er Enhedslistens linje, at vi synes, at den formelle ret skal vi benytte os af. Det er åbenbart ikke Socialdemokraternes holdning. Det synes vi er meget beklageligt.

Men jeg kunne godt tænke mig, at ordføreren kunne kommentere, om det er Socialdemokraternes generelle holdning til enstemmighed i EU, at man ikke skal benytte sig af, at man f.eks. kan nedlægge veto, hvis muligheden foreligger. Er det en ny og generel holdning til enstemmighedsregler i EU?

(Kort bemærkning).

Mogens Lykketoft (S):

Nej, det er det ikke, men det er klart, at i den nye forfatningstraktat, som vi som bekendt er positive over for, er der på en række områder overgang til flertalsafgørelser, og det støtter vi for at sikre en nødvendig beslutningskraft i det nye og udvidede EU.

Det vil der ikke være på det her område, men jeg synes bare, at på det udenrigspolitiske område skal der være meget, meget, meget tungtvæjende realitetsbetonede årsager til, at vi går ind og blokerer udviklingen af en fælles europæisk udenrigspolitik, og det er der, som man vil kunne forstå af de bemærkninger, jeg har gjort, efter min opfattelse absolut ikke i denne sag.